

Základní škola německo-českého porozumění
Grundschule der deutsch-tschechischen Verständigung
Chabařovická 1125/4
180 00 Praha 8
Sekretariát: 283882581
Zástupkyně: 286884119, 725321081
skola@gtmskola.cz, www.gtmskola.cz

Řád pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků Základní školy německo-českého porozumění se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), § 69, a vyhláškou 48/2005 z 18.1.2005 o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

OBSAH

1. Pravidla hodnocení a klasifikace žáka základní školy
2. Opravné zkoušky
3. Zásady klasifikace prospěchu
4. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci
5. Klasifikace chování
6. Výchovná opatření
7. Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Pravidla hodnocení a klasifikace žáka základní školy

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků ZŠNČP se uskutečňuje klasifikací nebo slovním hodnocením.

Hlavní hodnocené aktivity:

spolupráce v hodině
domácí příprava
samostatné ročníkové práce
čtenářské a kulturní deníky
projekty
slohové práce
problémově koncipované písemné práce
vědomostní soutěže
faktograficky koncipované testy
čtvrtletní a pololetní práce

1.1. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:

- 1 - výborný
- 2 - chvalitebný
- 3 - dobrý
- 4 - dostatečný
- 5 - nedostatečný.

Stupně hodnocení jsou v souladu se zákonem 561/2004 1-5, jejich charakteristika vychází z cílů vzdělávání dle stejného zákona.

1. stupeň

1= výborný

Žák zvládl potřebnou strategii učení, myslí tvořivě, aktivně přispívá k řešení problémů, ovládá bezpečně nejen jednotlivá fakta předmětu, ale dokáže je používat i v souvislostech, v komunikaci je otevřený a respektuje pravidla debaty, ochotně a účinně spolupracuje s vyučujícím/ve skupině

2. stupeň

2= chvalitebný

Žák podstatnou měrou zvládl potřebnou strategii učení, většinou se mu daří tvořivě myslet, většinou aktivně přispívá k řešení problémů, z velké části ovládá jednotlivá fakta a dokáže je s dopomocí dávat do souvislostí, většinou je otevřený komunikaci, ale ne vždy respektuje pravidla debaty, většinou spolupracuje s vyučujícím/ve skupině.

3. stupeň

3= dobrý

Žák dobře zvládl potřebnou strategii učení, v jednotlivých případech se mu daří tvořivě myslet, občas aktivně přispívá k řešení problémů, zčásti ovládá jednotlivá fakta, ale s obtížemi je s dopomocí dokáže dát do souvislostí, v komunikaci zčásti respektuje pravidla debaty, občas spolupracuje s vyučujícím/ve skupině.

4. stupeň

4= dostatečný

Žák zčásti zvládl potřebnou strategii učení, nedaří se mu tvořivě myslet, zřídka přispívá k řešení problémů, z malé části ovládá jednotlivá fakta a nedokáže je dát do souvislostí, zřídka komunikuje a často nerespektuje pravidla debaty, výjimečně spolupracuje s vyučujícím/ve skupině.

5. stupeň

5= nedostatečný

Žák nezvládl potřebnou strategii učení, není schopen tvořivě myslet, nepřispívá k řešení problémů, neovládá jednotlivá fakta a nemůže je dávat do souvislostí, není připraven ke komunikaci, nerespektuje pravidla debaty, není ochoten ke spolupráci s vyučujícím/ve skupině.

1.2. Součástí vysvědčení žáků 1. - 5. třídy je v obou pololetích širší slovní hodnocení (s účinností od 1.9.2005). V německém jazyce jsou žáci 1. a 2. třídy hodnoceni slovně (pracoval velmi úspěšně, pracoval úspěšně, pracoval s dílčími úspěchy). Od 3. třídy jsou klasifikováni známkou. Součástí každého vysvědčení ve všech ročnících je slovní „Hodnocení německého jazyka“.

1.3. Výsledky vzdělávání žáků 1. ročníku lze hodnotit pouze slovně pokud se pro to rozhodne alespoň 80% rodičů / zákonných zástupců žáka. Rozhodnutí musí být třídní učitelce sděleno nejpozději do 30.9. daného školního roku.

1.4. Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

1 - velmi dobré

2 - uspokojivé

3 - neuspokojivé.

Dále viz bod 5.

1.5. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se hodnotí těmito stupni:
pracoval - úspěšně pracoval.

Předmět náboženství se neklasifikuje a na vysvědčení se uvede formulace "účastnil se".

1.6. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se při hodnocení a klasifikaci přihlídnou k povaze nebo znevýhodnění. Klasifikace těchto žáků se řídí Vyhláškou 73/2005 MŠMT. U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitel školy o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zástupce žáka.

1.7. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.

1.8. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do 30.9. následujícího školního roku. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník.

1.9. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o žákovo komisionální přezkoušení; je-li vyučujícím daného předmětu ředitel, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Při absenci přesahující 25% v jednotlivých předmětech vykoná žák na konci pololetí z těchto předmětů komisionální zkoušení.

Účast na školní akci organizované pro třídu či školu či za účelem reprezentace školy se nezapočítává do absence.

1.10. Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím ředitel, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná; tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučující daného předmětu a přísedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol.

1.11. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To naplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval., tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

1.12. Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení žáků je součástí procesu hodnocení v jednotlivých předmětech. Umožňuje žákovi artikulovat, popř. korigovat svůj názor na to, jak dosahuje cílů vzdělání, a motivuje jej jako aktivní subjekt v procesu vzdělávání.

Probíhá

1. ústní formou jako sebereflexe žáka v hodině

2. písemnou formou jako anketa/strukturovaná výpověď za delší časové období - / sešity – Já – ich /

Žák hodnotí: Jak zvládl strategii učení, jak tvořivě myslí, jak přispívá k řešení problémů, jak ovládá jednotlivá fakta, jak je schopen dát je do souvislostí, jak komunikuje/spolupracuje s vyučujícím/ve skupině, jak chrání své zdraví a zdraví svých spolužáků – fyzické i duševní, jak uznává hodnoty demokratické společnosti

2. Opravné zkoušky

2.1. Žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2.2. Žák koná opravné zkoušky nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Nemůže-li se žák z vážných důvodů dostavit k opravným zkouškám, umožní mu ředitel školy vykonání opravných zkoušek nejpozději do 15. září následujícího školního roku; do té doby navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Žák může v jednom dnu skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

2.3. Nedostaví-li se žák k opravným zkouškám ve stanoveném termínu nebo nevykoná-li zkoušku úspěšně, neprospěl.

2.4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení dle § 52 odst.4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

3. Zásady klasifikace prospěchu

Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učených výkonech pro určitou indispozici.

4. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

4.1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové,...) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.

4.2. Žák 2. až 5. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu, alespoň tři známky za každé pololetí. Známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřipustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

4.3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům.

4.4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

4.5. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

4.6. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

4.7. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.

4.8. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období a o konečné klasifikaci rozhoduje i aktivita žáka v hodinách, samostatnost, domácí příprava, chování během výuky, snaha, kreativita, svědomitost v plnění nepovinných úkolů a další dílčí úspěchy. (Do žákovských knížek jsou zapisovány především známky z nejdůležitějších testů a kontrolních prací.)

4.9. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. listopadu a 15. dubnu. Rodiče jsou o prospěchu informováni na rodičovských schůzkách (nejméně 3 krát ročně).

4.10. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka: třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí.

4.11. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.

4.12. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

4.13. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také rodičům.

4.14. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti. Účelem zkoušení není nacházet mezery ve

vědomostech žáka, ale hodnotiti to, co umí. Učitel klasifikuje jen probrané učivo, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva.

4.15. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

5. Klasifikace chování

5.1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují nebo působí. Rozhoduje o ní pedagogická rada. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

5.2. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré) Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé) Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes několikrát napomenutí třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé) Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

6. Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvala třídního učitele a pochvala ředitele školy a diplomy ZŠNČP. Udělují se za vzorné plnění školních povinností, za mimořádnou práci pro třídu a školu, za reprezentaci školy a účast na olympiádách, soutěžích a přehlídkách žákovských prací.

Dalšími výchovnými opatřeními jsou **kázeňská opatření**.

Kázeňská opatření za nedodržování pravidel Řádu pro žáky, pozdní příchody a neomluvené hodiny:

Pozdní příchody

Celkem 15 minut za pololetí

Do 20 minut za pololetí

Do 30 minut za pololetí

Nad 30 minut za pololetí

napomenutí třídního učitele

důtka třídního učitele

ředitelská důtka

neomluvená hodina a ředitelská

	důtka
Neomluvené vyučovací hodiny	
1	dvojka z chování
2	trojka z chování
Více než 2	trojka z chování

Napomenutí třídního učitele – za jednorázové závažné porušení Řádu pro žáky ZŠNČP.
 Důtka třídního učitele – za opakované závažné porušení Řádu pro žáky
 Důtka ředitele školy – za opakované závažné porušení Řádu pro žáky nebo za velmi závažné porušení Řádu pro žáky ZŠNČP

6.1. Výchovná opatření jsou pochvaly a jiná ocenění a opatření k posílení kázně.

6.2. Třídní učitel, ředitel školy, zástupce obce nebo školského úřadu může žákovi po projednání v pedagogické radě udělit za mimořádný projev humánnosti, občanské a školní iniciativy, za záslužný nebo statečný čin, za dlouhodobou úspěšnou práci pochvalu nebo jiné ocenění (dále jen "pochvala"). Ústní nebo písemnou pochvalu uděluje žákovi před kolektivem třídy nebo školy třídní učitel nebo ředitel školy. Písemná pochvala se uděluje zpravidla formou zápisu do žákovské knížky, na zvláštním formuláři školy nebo na vysvědčení. Pochvaly a jiná ocenění se zaznamenávají do třídních výkazů.

6.3. Opatření k posílení kázně žáků se ukládá za závažné nebo opakované provinění proti školnímu řádu. Toto opatření předchází zpravidla před snížením stupně z chování. Podle závažnosti provinění se ukládá některé z těchto opatření: napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy. Třídní učitel může žákovi podle závažnosti provinění udělit napomenutí nebo důtku; udělení důtky neprodleně oznámí řediteli školy. Ředitel školy uděluje důtku po projednání na pedagogické radě. Napomenutí a důtky se udělují před kolektivem třídy.

6.4. Ředitel školy nebo třídní učitel oznámí důvody udělení výchovného opatření písemně prokazatelným způsobem zástupci žáka. Opatření se zaznamenává do katalogového listu žáka, nezaznamenává se na vysvědčení.

6.5. Za jeden přestupek se uděluje žákovi pouze jedno opatření k posílení kázně.

7. Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami – upravuje vyhláška 73/2005

7.1. U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

7.2. Dětem a žákům u nichž je diagnostikována specifická vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.

7.3. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

7.4. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7.5. Klasifikace je provázena hodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat,

7.6. Děti, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělávání hodnoceny z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení). U dětí s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Dítě lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci. Klasifikovat lze i známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce o jeden stupeň. Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupují velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření a ve spolupráci s rodiči.

7.7. Ředitel školy může povolit, aby pro dítě se speciálními vzdělávacími potřebami byl vypracován pro kterýkoliv předmět příslušnými vyučujícími individuální výukový plán, který se může lišit od výuky v daném postupném ročníku, přitom však bude poskytovat dítěti v příslušných předmětech ucelené a dítětem zvládnutelné základy. Individuální plány mají charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučujícími(i) a rodiči dítěte; vypracovávají se krátce a rámcově v písemné formě. Výsledky se hodnotí slovně.

7.8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

7.9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

7.10 - Při vzdělávání a klasifikaci dětí s odlišným mateřským jazykem vycházím ze stanoviska [České školní inspekce k poskytování poradenských služeb dětem-cizincům a žákům-cizincům](#)
Čj.: ČŠIG-1695/17-G21

Praha 31.8.2017

Mgr. Zuzana Svobodová, Ph. D.

ředitelka školy